

VIS

Că vei vorbi frumos e doar un vis
La cea din urmă aspră deșteptare
Și va fi prea târziu de circumcis
A inimii prea tristă arătare...

Că n-am putut fi demni de Paradis
Privindu-l din prea mare depărtare
Regretele-ngropate-n gol abis
Ființa o vor arde-n frământare...

Și voi fi tot mai gol și mai dezis
De mine însumi voi fi-n separare
Flămând nesăturat aici proscris
Într-o continuă rece căutare...

Dar va fi mâine zi și va fi scris
În carte nume nou și va fi soare
Și liniște va fi și-oi fi prescris
La-a harului din urmă sărbătoare...

Și timpul nu mai poate fi descris
Când noi eoni apar din nouă zare
Și nici memorii nu-s și nici zapis
De vreo trecută dreaptă condamnare...

.....

Ne va rămîne totuși retranscris
Cuvântul nerostit frumos se pare
Transfigurat de Duh în manuscris
Ce schimbă răul tot în tremurare...

